

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44303-02-20 ניר נ' שטייף

בפני כבוד השופט אמיר ויצנבליט

התובע

גיא ניר

נגד

הנתבעת

הדס שטייף

החלטה

1. להלן ההכרעה בבקשות התלויות ועומדות. בקצרה ייאמר שהתביעה היא לפיצויים בגין לשון הרע, ומתייחסת לדברים שלפי הטענה נאמרו לגבי התובע בהרצאה שנתנה הנתבעת.

בקשת הנתבעת לפסול הקלטה וכן לחייבו להעביר תמונות מקוריות (בקשה מיום 13.12.2020)

2. הנתבעת מבקשת שבית המשפט יורה על פסילת הקלטה. מדובר בהקלטה שדבר קיומה נזכר בכתב התביעה, צוין כי צורפה כנספח לו, ולפי הנתען מתעדת את דברי לשון הרע (עיינו, סעיפים 33-45 לכתב התביעה). הנתבעת טוענת שאין לקבל את ההקלטה כראיה במשפט, שכן זו אינה עומדת בהלכה שנקבעה לעניין זה בע"פ 869/81 שניר נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(4) 169 (1984) (להלן – עניין שניר). לטענתה, יש להגיש לבית המשפט את ההקלטה המקורית, בצירוף חוות-דעת מומחה המאשרת על סמך בדיקה של ההקלטה המקורית מול מכשיר ההקלטה שלא נערכו בהקלטה שינויים. כן טוענת הנתבעת שתמלול ההקלטה שצורף לכתב התביעה הוא חסר ועשוי להיות לא מדויק, ועל כן יש להוציאו מן התיק. הנתבעת מוסיפה וטוענת כי התובע המציא לידיה הקלטת שמע של קטע מסוים בלבד מכל ההרצאה עליה נסובה התביעה.

בנוסף, מבוקש בבקשה להעביר לידי הנתבעת את כל התמונות שצולמו בהרצאתה כשהן בצבע ובמקור, וזאת בשים לב לכך שהתמונות ששובצו בכתב התביעה הן בשחור לבן ולפי הטענה אינן ברורות דיין. כמו כן, מבוקש שהתובע יעביר לידי הנתבעת את כל ההקלטות שבוצעו בעת ההרצאה, את כל הפרטים המזהים של מבצע ההקלטה וכן את פרטי הצלם שצילם את התמונות. על אלו מוסיפה הנתבעת שיש להעמיד לבדיקתה את המכשיר המקורי שבו בוצעה ההקלטה ואת המכשיר שבו צולמו כלל התמונות בזמן ההרצאה.

3. התובע טוען מנגד, כי כתב התביעה אינו אמור להכיל את ראיותיו. כן מוסיף התובע כי הקלטות השמע והווידאו שבידיו, למן תחילתן ועד סופן, הועברו לידי הנתבעת, וכן אחת התמונות המופיעות בכתב התביעה. התובע צירף לתשובתו תכתובת דוא"ל שממנה עולה, כנטען, כי התמונות לקוחות מהסרטון שתיעד את ההרצאה, וכי בנוסף קיים קובץ שמע – ואלו נשלחו לנתבעת טרם

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44303-02-20 ניר נ' שטייף

הגשת הבקשה. התובע מוסיף שפרטי המקליט צוינו בכתב התביעה. מכל מקום, התובע חולק על עצם הפניית הנתבעת להלכת שניר. כן חולק התובע על טענות הנתבעת כנגד איכות התמלול ומוסיף שהתמלול נתמך בחוות-דעת מומחה. בנוסף טוען התובע שההקלטות שבידיו לא נערכו.

4. הוגשה תגובה לתשובה. יצוין שבתגובה הוספו טענות החורגות ממסגרת הבקשה כפי שהוגשה. כן הוגשו מספר הודעות נוספות בקשר לבקשה.

5. אשר לבקשת הנתבעת "לפסול" הקלטה או הקלטות, אין לכך מקום. ראשית, שלב הגשת הראיות טרם הגיע. נכון לעתה, הוגשו כתבי הטענות. על כן, טרם הגיעה העת לדון ולהכריע בשאלת קבילותן של ראיות. שנית, לאור הטיעונים שהוגשו בנושא, פטור בלא כלום אי אפשר – ויש להוסיף שספק רב אם גישתה של הנתבעת באשר לקבילותן של ראיות משקפת את הדין הקיים. אומנם, בעניין שניר (שעסק בהליך פלילי) נידונו תנאים שונים לקבילותה של הקלטה – כגון, הוכחה שמכשיר ההקלטה פועל כהלכה, הוכחה כי האדם שהפעילו מיומן, הוכחת אמינות ההקלטות, ועוד. אולם מים רבים זרמו בנהר דיני קבילות הראיות, ודאי שבהליך אזרחי, ואף בנהר ההתפתחויות הטכנולוגיות לביצוען של הקלטות מאז ניתן פסק-הדין בעניין שניר. כך, למשל, נקבע בע"פ 4481/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 28 (16.11.2016):

"לנוכח ההתרופפות, המוצדקת לטעמי, במעמדו של כלל "הראיה הטובה ביותר", אינני רואה כל קושי ראיתי בקבילותם של מכשיר ההקלטה הנייד או התקליטור, המתעדים את תוכן השיחה המרכזית. זאת, בין אם מדובר בהעתק שלישי של השיחה המרכזית או בהעתק רביעי שלה. לגישתי, נוכח ההתפתחויות הטכנולוגיות, המצמצמות את הפער שהיה בעבר בין מסמך מקור להעתקו, ולאור הגמשת כללי קבילות הראיות ומתן הדגש לשאלת משקלה של הראיה, אין עוד טעם מבורר לפסול העתק של הקלטה. זאת, ככל שבעל הדין, המבקש להגישו, מצהיר כי ההקלטה המקורית אינה ברשותו, וההעתק נחזה להיות העתק מהימן של אותה הקלטה. במצב דברים זה, יהא מקום לשקול את פסילת העתק ההקלטה כראיה, רק מקום בו המבקש את הפסילה, יציג ראיות קונקרטיות המעוררות חשש של ממש כי ההקלטה מזוייפת. אחרת, אין לפסול את ההקלטה, על יסודו של כלל "הראיה הטובה ביותר", וזאת בלבד. אין צריך לומר, כי השגות בדבר איכות ההקלטה או מהימנותו של המקליט יילקחו בחשבון בעת קביעת משקלה של הראיה".

ובהמשך (פיסקה 35 לפסק-הדין):

"יחד עם זאת, אני סבור כי הגיעה העת להעריך מחדש את תנאי הקבילות הטכנית של הקלטה, אשר נקבעו עוד בשלהי שנות ה-50, וזאת מבלי להידרש לשאלה, האם הגורם שעשוי להפגע מתוכנה של ההקלטה, אישר את הנאמר בה. יצוין, כי גם באי כוחו של המערער הסכימו, כי תנאי הקבילות הטכנית מתאימים לשנים עברו, עת נעשה שימוש בקלטות על מנת לתעד תוכן של שיחה, ופחות לימינו אנו, כאשר השימוש ביישומי הטלפון הנייד ובמחשבים, לצרכי הקלטה והעתקה של שיחה, הוא בגדר חזון נפרץ... לנוכח ההתפתחויות הטכנולוגיות, להן אנו נחשפים מדי יום ביומו, אינני סבור כי יש לעמוד על קוצו של י" בהוכחת כל אחד ואחד

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 20-02-44303 ניר נ' שטייף

מהתנאים. הדברים אמורים במיוחד בנוגע לתנאים בדבר הוכחת תקינותו של מכשיר ההקלטה וכשירותו של המקליט. לטעמי, ברירת המחדל כיום היא כי מכשירי ההקלטה הדיגיטליים, לרבות אלו המותקנים בטלפונים ניידים, הינם תקינים לצורך הקלטה... עוד יש להניח, כל עוד לא הוכח אחרת, כי המחזיק בטלפון הנייד, אשר עשוי להיות, לעיתים, צעיר מאוד בגילו, הינו "כשיר" להקליט באמצעות המכשיר, המשמש אותו גם כאמצעי הקלטה. לשיטתי, ועל יסוד האמור לעיל, ראוי לנסח מחדש את התנאים המרכזיים לקבילותה של הקלטה, באופן שבתי המשפט יעמדו, באופן דווקני, על קיומם של שני תנאים מרכזיים: הוכחת מהימנותה של ההקלטה, כמשקפת את אשר נאמר בין הצדדים לשיחה במועד ההקלטה; וזיהוי כהלכה של הדוברים באותה שיחה. בשלב של בחינת מהימנותה של ההקלטה, ניתן להדרש גם לשינויים ולמחיקות, שאולי נעשו בה, ומידת השפעתם על התוכן הרלוונטי, בגינו הוגשה ההקלטה".

וראו גם, ת"פ (מחוזי י-ם) 426/09 **מדינת ישראל נ' אולמרט**, פסקה 9 (30.3.2015) (הערעור נדחה בנושא זה, ע"פ 8080/12, מיום 28.9.2016, פסקה 96) ("העולה מן האמור כי בכל הקשור לצד הטכני של ההקלטות יש הגמשה ניכרת בסוגיית הקבילות. מקום בו הוכח כי התקיימה שיחה ניתנת עדיפות לצד המהותי"); ת"א (מחוזי ת"א) 3656-08-13 **בן עזרי נ' המרכז הרפואי בני ציון**, פסקה 18 (5.11.2015) ("התמודדות המבקשת עם סוגיות כגון דא, יכולה להשליך על המשקל שיינתן לסרט, אם בכלל, אולם, כאמור, אין מקום לפסילתו מראש"); וכן ראו הדיון בת"א (שלום חד') 24978-11-13 **לונטל נ' קירשבלום** (2.4.2015), והאסמכתאות שם; וכן את הדיון בת"צ (שלום ת"א) 34162-08-17 **עוף והודו ברקת-חנות המפעל בע"מ נ' לוי** (28.9.2017).

מכאן, שגם לגופו של עניין לא הונחה תשתית לפסול את ההקלטה. על כן, ראש זה של הבקשה נדחה.

6. כמו כן, לא מצאתי מקום להורות על הוצאת התמלול מן התיק. ראשית, גם באשר לתמלול, שלב הגשת הראיות טרם הגיע, וכל שנעשה הוא צירופו לכתבי הטענות. שנית, לגופו של עניין, גם כאן אין הצדקה להוצאת התמלול. התמלול נתמך בהצהרה הנחזית להיות חוות-דעת מומחה מאת המתמלל (סוף נספח ה' לכתב התביעה). בנוסף, ככל שהנתבעת סבורה שהתמלול אינו נכון, היא רשאית להציג תמלול מטעמה להקלטות ולהצביע על הפערים. משכך, גם ראש זה של הבקשה נדחה.

7. אשר לבקשת הנתבעת לקבל את פרטי המקליט בהוצאתה, הרי ששמו צוין בכתב התביעה (סעיף 33 לכתב התביעה). הנתבעת טוענת שהיא מבקשת את פרטי המקליט כדי לחקרו בחקירה נגדית. אילו המקליט יובא לעדות על-ידי התובע, הרי שממילא לנתבעת תהא זכות לחקירה נגדית של העד. אם התובע לא יביאו לעדות – הנתבעת תוכל לבקש לזמנו לעדות מטעמה, ואז ניתן יהיה להידרש לבקשתה לקבל פרטים נוספים לגביו מלבד שמו על מנת לזמנו לדיון. יצוין שלכאורה, בהודעת דוא"ל שנכללה באחת התשובות בבקשה אחרת (הודעת דוא"ל מיום 17.12.2021 שהובאה בתשובה מיום 3.1.2021), נרשם שפרטים אלו מבוקשים על-ידי הנתבעת כדי ליזום הליך משפטי נגד

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44303-02-20 ניר נ' שטייף

המקליט שכן הוא הפר את תנאי ההשתתפות בהרצאה. ככל שכך, הרי שמטרה זו זרה למטרת ההליכים המקדמיים, ויש בכך טעם לפגם.

8. אשר להעמדת מכשיר ההקלטה, ההסרטה או הצילום לידי הנתבעת, אציין כי ניתן לשאול אם אומנם הציגה הנתבעת הצדקה ממשית לכך, אולם אם עומדת הנתבעת על הדבר לא מצאתי שיש למנוע ממנה לעשות כן (ראו, תקנה 124 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 שנראה שעדיין חלה על תובענה זו, ומכל מקום נראה שמתקין התקנות החדשות לא התכוון לגרוע מסמכות זו). אם חפצה הנתבעת בביצוע הבדיקה, הדבר כפוף להפקדת סכום של 3,000 ש"ח בקופת בית המשפט להבטחת החזרתם התקינה של מכשירי ההקלטה והצילום לידי התובע. זאת בלבד שמדובר במכשיר הקלטה ייעודי, שאינו מכשיר סלולארי, ושאינו עליו מידע שאינו נוגע לתביעה ושעשוי לפגוע בפרטיות. ככל שהמכשיר הוא טלפון סלולארי או שהוא מכיל מידע שאינו נוגע לתביעה ושעשוי לפגוע בפרטיות, העמדתו לבדיקה אצל הנתבעת עשויה לעורר שאלות בקשר לזכות לפרטיות, ואם זה המצב, יהיה צורך להגיש בנושא בקשה נפרדת למתן הוראות מתאימות, וזו תוכרע בהתאם.

9. מלבד לאמור לעיל, מצאתי שיש לקבל את בקשת הנתבעת לגלות לה את כל ההקלטות והתמונות שבידי התובע, שכן אלו רלוונטיות לגדרי המחלוקת. התובע טוען כי ממילא מסר את כל שבידיו לידי הנתבעת, אולם על הדברים לבוא בגדר תצהיר ערוך כדין. כמו כן, על התובע להבהיר שלא נעשו מטעמו הקלטות או צילומים על-ידי אחרים, מעבר לאלו שנעשו על-ידי המקליט שצוין בכתב התביעה.

10. לסיכום:

- (א) הבקשה לפסילת ההקלטה נדחית, וכך גם לגבי התמלול.
- (ב) הבקשה להעמדת מכשירי ההקלטה והצילום מתקבלת, כפוף לאמור לעיל, וכפוף להפקדת סכום של 3,000 ש"ח על-ידי הנתבעת בקופת בית המשפט להבטחת השבתו התקינה של המכשיר.
- (ג) על התובע ליתן תצהיר גילוי מסמכים שבו יגלה:
 - (I) את כל ההקלטות וההסרטות שבוצעו בעת ההרצאה;
 - (II) את כל התמונות שצולמו בהרצאה ככל שקיימות (ואלו יועברו בצבע אם כך צולמו);
 - (III) בנוסף, התובע יבהיר בתצהיר, האם יש בנמצא קבצים "מקוריים" שאינם זהים לאלו שהמציא לנתבעת – ואם כן, יפרטם בתצהירו.
 - (IV) התובע יבהיר האם נכחו מטעמו בהרצאה גורמים נוספים שהקליטו, הסריטו או צילמו בה, מלבד הגורם שצוין בכתב התביעה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44303-02-20 ניר נ' שטייף

על התצהיר להיערך לאחר חקירה ודרישה אצל גורמים מטעמו של התובע, לרבות אצל מי שביצע את ההקלטות, ההסרטים או הצילומים בהרצאה. התצהיר יכלול בסופו הצהרה ברורה, שלפיה מעבר לדברים שכלולים בו, אין בידי התובע או מי מטעמו, ולאחר חקירה ודרישה, הקלטות, הסרטים או צילומים נוספים כלשהם. הקלטות, הסרטים וצילומים המאוזכרים בתצהיר יצורפו אליו.

בקשת התובע נגד הנתבעת בקשר להליכים המקדמיים (בקשה מיום 18.5.2020):

11. התובע הגיש נגד הנתבעת בקשה לגבי גילוי מסמכים ומתן מענה לתשובות לשאלון. הוגשו תשובות לבקשה (ביום 28.12.2020 ו-3.1.2021). אפנה מיד להכרעה.

12. אשר לדרישת התובע לגילוי מסמכים (בהתאם למספור שבבקשה):

א. המצגת שהוצגה בהרצאה מושא הדיון: מדובר במסמך רלוונטי. בתצהיר הנתבעת נאמר שאין מקום למסור את המצגת שכן ממילא התובע צילם את ההרצאה. אולם המענה אינו מניח את הדעת, שכן גם אם התובע צילם את ההרצאה, יש לגלות מסמך זה ולמסרו לעיונו. כך או אחרת, המצגת צורפה לתשובת הנתבעת. בתגובה לתשובה הצביע התובע על כך שהנתבעת מסרה שבמצגת שהועברה לידיו נעשו תיקונים שכונו על-ידי הנתבעת "שגיאות הקלדה", ועל כן, המצגת כפי שהוצגה בהרצאה לא נמסרה לידיו.

בנסיבות אלו, על הנתבעת למסור בידי התובע תצהיר, שאליו מצורפת המצגת כפי שהוצגה בהרצאה מושא התביעה. ככל שאין בידי הנתבעת את המצגת כפי שהוצגה בלא תיקונים שנעשו לאחר מכן, הנתבעת תפרט מהם התיקונים שנעשו בקובץ שהועבר כמיטב ידיעתה.

ב. מצגות אחרות שבהן מופיעים פרטי התובע: הנתבעת הצהירה שאין בידיה מצגת נוספת. ידועה האמרה ש"תצהיר לגילוי מסמכים אין אחריו ולא כלום" (בר"ע 95/68 עממית חברה לביטוח בע"מ נ' בריטיש אנד אוברסיס אינשורנס קומפני לימיטד, פ"ד כב(2) 689, 695 (1968); וראו גם, רע"א 4234/05 בנק המזרחי המאוחד בע"מ נ' פלץ, פסקה 6 (14.8.2005)), וככלל בית משפט לא יזקק בשלב ההליכים המקדמיים לטענה שתכנו אינו אמת. מעבר לכך, התביעה עוסקת בהרצאה יחידה של הנתבעת. התובע אישר זאת במפורש בקדם המשפט (עמ' 2 שורות 1-2 לפרוטוקול). משכך, גם לא הובהרה הרלוונטיות של דרישה זו. על כן, דרישה זו נדחת.

ג-ו. בדרישות גילוי אלו דרש התובע שיועברו לעיונו כלל ההזמנות וההסכמים שעליהם חתמה הנתבעת במהלך התקשרותה עם מקומות שבהם הרצתה, רשימת מקומות ותאריכים שבהם הרצתה, רשימת תקבולים שקיבלה וכלל החשבוניות או דיווחים כספיים אחרים. דרישות גילוי אלו

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44303-02-20 ניר נ' שטייף

אינן רלוונטיות ומכבידות, והתובע לא שכנע אחרת. בבקשה אין הנמקה מספקת לגבי הרלוונטיות של דרישות אלו. כאמור, התובע הבהיר בקדם המשפט שתביעתו עוסקת בהרצאה יחידה. על כן, דרישות אלו נדחות.

לסיכום, בקשת התובע לגילוי מסמכים נדחית, למעט לגבי המצגת שהוצגה בהרצאה כמפורט לעיל.

13. **אשר לשאלון**, הבקשה מתייחסת אל השאלון באופן כללי, תוך העלאת טענות שהנתבעת השיבה באופן מתחמק או השיבה שהשאלה אינה רלוונטית. אף על פי כן, עיינתי מקרוב בשאלון, ומצאתי כי רוב השאלות בשאלון נעדרות רלוונטיות לתביעה. ביתר פירוט: שאלה לגבי העסקתה של הנתבעת (שאלה א'), לא הובהרה הרלוונטיות שלה, ומכל מקום הנתבעת השיבה באופן מספק. שאלה לגבי פירוט כל המקומות שבהן העבירה הנתבעת את הרצאותיה (שאלה ב') – אינה רלוונטית בשים לב לכך שכאמור, התובע הבהיר שתביעתו עוסקת בהרצאה יחידה, ומכל מקום התובע לא נימק בבקשתו את הרלוונטיות של הנושא. זהות הגורם שהזמין את ההרצאה (שאלה ג') – גם לגבי נושא זה התובע לא נימק את הרלוונטיות של השאלה, ומשכך זו אינה רלוונטית, ומכל מקום הנתבעת השיבה באופן מספק. שאלה בדבר דרך תיאום ההרצאה ותשלומים שונים (שאלה ד') – גם לגביה התובע לא שכנע שהיא רלוונטית. שאלה לגבי אישור לעסוק בהרצאות שכאלו (שאלה ה') – אינה רלוונטית, ואף אינה רלוונטית בעליל. שאלות לגבי קשר רומנטי של הנתבעת (שאלות ו' ו-ז') עשויות, אולי, להיות רלוונטיות לתביעה שכנגד, אולם זו נמחקה. מכל מקום, התובע לא הבהיר את הרלוונטיות של שאלות אלו לתביעתו. שאלה הנוגעת לזכויות יוצרים בתמונת התובע (שאלה ח') אינה רלוונטית לתביעה.

שאלה יחידה שלגביה על הנתבעת להשיב בתשובה עניינית, היא שאלה ט', לגבי פנייה לתובע או מי מטעמו או לדוברות המשטרה לקבלת תגובתו. תשובת הנתבעת לשאלה זו הייתה מתחמקת, ולא השיבה לשאלה.

כלומר, הבקשה לגבי השאלון נדחית, למעט שאלה ט' שלגביה על הנתבעת ליתן בתצהיר מענה ענייני לשאלה.

סוף דבר:

14. כל בעל דין יקיים את האמור בהחלטה זו תוך 14 ימים.

15. אשר להוצאות המשפט, בקשותיהם של בעלי הדין התקבלו בחלקן ונדחו בחלקן, כך שההוצאות מקוזזות אלו באלו ועל כן לא ייעשה צו להוצאות.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 44303-02-20 ניר נ' שטייף

ניתנה היום, כ"ה שבט תשפ"א, 07 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

אמיר ויצנבליט, שופט

